

کمدی‌های برنامه کودک سالم‌تر است

یکی از ویژگی‌های برنامه تلویزیونی «دوقلوها» این است که از مسائل روز صحبت می‌کند و به بیان دغدغه‌های می‌پردازد که می‌تواند برای بچه‌ها جالب باشد. در مورد این وجه «دوقلوها» بگویید.

ما در این مجموعه بازیگر هستیم و پیشنهاد تولید این برنامه از طرف وزارت بهداشت بوده است. در بیان نکات آموزشی و دغدغه‌های روز باید حساس‌تر عمل کرد، یعنی نباید به‌صورت مستقیم این مسائل را بیان کرد. اصولاً در لفافه حرف زدن، تأثیر بیشتری دارد. ما موضوعات محیط زیستی، بهداشتی، روابط خانوادگی را در مجموعه بیان می‌کنیم و سعی کرده‌ایم به‌خوبی نمایش داده شود و از کمدی اسلپ‌استیک استفاده می‌کنیم تا بچه‌ها لذت بصری ببرند. اگر دقت کنید در کارهای کودک، وارد مباحثی مثل مرگ نمی‌شویم. در «دوقلوها» هم ما با همه بالا و پایین‌ها، کاراکترها را نمی‌کشیم و به این موضوعات ریز توجه داریم. ۱۲ قسمت اول، سال گذشته فیلمبرداری شد و بقیه از اردیبهشت ۹۸ فیلمبرداری شده است. شما در کار خودتان سبک و سیاق منحصر به خودتان را داشته و دارید. وقتی پیشنهاداتی مثل «دوقلوها» به شما داده می‌شود که صرفاً بازیگر مجموعه هستید و در بخش‌های دیگری نقشی ندارید، بر چه اساسی می‌پذیرید که در آن اثر، بازی کنید؟

بچه‌هایی که در این دوره و زمانه از ابزارهایی استفاده می‌کنند که خشونت را رواج می‌دهد و اکشن است، تحت تأثیر این رسانه‌ها و ابزارها قرار می‌گیرند. متأسفانه سطح برنامه‌های تلویزیونی که ما در کشورمان می‌سازیم آنقدر پایین آمده و از سوی دیگر تولیدات خارجی بسیار جذاب و حرفه‌ای شده، ما در رقابت سختی قرار گرفته‌ایم و بچه‌ها اکشن یا لطافت و فانتزی که دنبالش هستند را در آثار آن‌ها بهتر پیدا می‌کنند و به همین دلیل کمتر دنبال تولیدات داخلی هستند. شبکه پویا یا کودک، آنقدر فضاهای آرامی می‌سازند که کودکان جذبش نمی‌شوند. نگاه کودک امروزی تغییر کرده و دنبال هیجان است، البته باید هیجان درست به او داد، اما نمی‌توان این مسئله را به‌طور کلی انکار کرد. ما باید قهرمان‌سازی استاندارد انجام دهیم. امروز روحیه بچه‌ها تضعیف شده و نیاز به کمدی به‌شدت احساس می‌شود. در خانه‌ها دعوا و اعصاب‌خردی است و کودکان مدام از مشکلات اقتصادی و اجتماعی می‌شنوند پس دیگری امید و هیجانی در دلشان باقی نمی‌ماند. این اتفاق بسیار مهمی است و باید به‌سرعت برای آن چاره‌اندیشی کرد. ما نمایش «چتر سفید» را روی صحنه داریم و یکی از بچه‌ها به جای تولد در خانه، مهمانش را به تئاتر آورده بود و حتی کیک تولدش را روی صحنه در کنار ما برید و وقتی از او پرسیدم چه آرزویی داری، گفت: هیچی! چرا باید یک بچه هیچ آرزویی نداشته باشد؟ امید و آرزو از ذهن بچه‌ها رفته و این یعنی از دست دادن آینده. در سریال «دوقلوها» فضایی وجود داشت که به بچه‌ها امید می‌داد و آن‌ها را می‌خنداند و ما وقتی این شرایط را دیدیم کار را پذیرفتیم. شخصیت دوقلوها در سریال شبیه لورل و هاردی هستند و اگر کار بدی می‌کنند عمدی نیست و همین نکته آن‌ها را به بچه‌ها نزدیک‌تر می‌کند.

با توجه به روزهای تعطیلات تابستان علاوه بر کودک و نوجوان، خانواده‌ها هم بیننده این سریال‌ها هستند. آیا در مورد سریال «دوقلوها» هم چنین ویژگی وجود دارد؟

اعتقاد ندارم اثری که برای کودکان و نوجوانان ساخته می‌شود مخاطب بزرگ‌سال را هم در برگیرد و فکر می‌کنم اگر چنین اتفاقی بیفتد اتفاقاً از ضعف آن سریال است! خانواده‌ها وقتی خوراک خوبی ندارند سراغ برنامه‌های کودک می‌روند، مثل سِرلاکی که غذای بچه است و پدر و مادر آن را دوست دارد در حالی که سِرلاک غذای بزرگ‌سال نیست! وقتی جوجه و کباب برگ که غذای بزرگ‌سال است وجود نداشته باشد یا گران باشد، بزرگ‌سال سراغ غذای دیگری می‌رود. وقتی برنامه‌ای برای کودک ساخته می‌شود ساختار آن برنامه براساس روان‌شناسی کودکان و نوجوانان است و مسائل آن‌ها را دربرمی‌گیرد و نباید برای بزرگ‌سالان جذاب باشد چون برای آن‌ها ساخته نشده است. شاید پدر و مادرها در دوران کودکی خودشان برنامه‌های خیلی خوبی نداشته‌اند و چون این نیازشان ارضاء نشده دوست دارند برنامه‌های کودک را تماشا کنند. پدر و مادرها هنوز نسبت به رسانه‌ها به‌طور کلی اعتماد ندارند و می‌خواهند خودشان هم پای برنامه بنشینند تا ببینند که چه خوراکی به بچه‌شان داده می‌شود؟ او به اجبار و برای آسیب ندیدن بچه‌اش، پای برنامه کودک می‌نشیند و این اتفاق به‌طور کل درست نیست. کمدی‌های برنامه کودک سالم‌تر است و هر کسی می‌خواهد در مورد آن اظهار نظر می‌کند و باید از این فضا بهتر نگهبانی شود.

حمید گلی:

«دوقلوها» دارای ابعاد مثبت است

مجموعه «دوقلوها» از مسائلی با بچه‌ها حرف می‌زند که آن‌ها این روزها چنین مسائلی را از زبان بزرگ‌ترها بسیار زیاد می‌شنود. در مورد این وجه سریال توضیح دهید.

سریال «دوقلوها» سفارش وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی است که در راستای پیشگیری قبل از وقوع حادثه ساخته شده است. ما امروز با مسائلی مواجه هستیم که با اطلاعات ابتدایی و آموزش‌های اولیه می‌توان جلوی آن را گرفت و جریان درمان راحت‌تر اتفاق می‌افتد. درگیری‌های روز مثل مشکلات اقتصادی، محیط زیست و... را مطرح می‌کنیم به این دلیل که به هر حال بچه‌ها هم این مسائل را می‌شنوند و می‌بینند. ما تلاش کردیم در رسیدن به این هدف موفق ظاهر شویم و امیدوارم این اتفاق بیفتد.

شما به‌عنوان «عموهای فیتله‌ای» سال‌هاست کار کرده‌اید، اما در مجموعه «دوقلوها» به‌عنوان بازیگر حضور دارید. چطور بازی و حضور در مجموعه‌هایی که تولید خودتان نیست را می‌پذیرید و این آثار باید دارای چه ویژگی‌هایی باشند؟

وقتی کاری به ما پیشنهاد می‌شود، دوست داریم نزدیک به چیزی باشد که فکر می‌کنیم و در موردش دغدغه‌مند هستیم، ضمن این که سعی داریم کمدی در کار باشد تا بچه‌ها بیشتر لذت ببرند و همراه داستان شوند. اگر در پروژه‌ای این ویژگی‌ها وجود داشته باشد، حتی اگر عوامل کار را نشناسیم یا تا به حال همکاری باهم نداشته باشیم باز هم کار را می‌پذیریم. «دوقلوها» دارای این ابعاد مثبت بود و ما می‌خواستیم در اثری حضور داشته باشیم که اوقات فراغت بچه‌ها را به‌خوبی پر کند.

امروز خانواده‌نسبت به آثاری که کودکان و نوجوانان مخاطب آن هستند چه در تئاتر، تلویزیون و چه در سینما حساس هستند و واقعاً برایشان مهم است که بچه‌هایشان تماشاگر چه چیزی هستند. چقدر سریال «دوقلوها» به این مسائل توجه دارد و چقدر تلاش می‌کند بحث‌های آموزنده‌ای برای پدر و مادرهایی که احتمالاً مخاطب سریال هستند ارایه کند؟

نسبت به گذشته اطلاعات خانواده‌ها بالاتر رفته و با وسواس بیشتری خوراک فرهنگی کودکان را انتخاب می‌کنند. به نظر من در سریال «دوقلوها» این مسئله رعایت شده است و به‌طور کل جریانی که دارد خیلی منحصر به بچه‌ها نیست و خانواده را دربرمی‌گیرد، مثلاً جایی که از بستن کمربند ایمنی حرف زده می‌شود، این موضوع همه گروه‌های سنی را دربرمی‌گیرد به این دلیل که عواقب رعایت نکردن چنین نکاتی همه خانواده را درگیر می‌کند. ایجاد باور جمعی در همه اعضای خانواده نسبت به موضوعات آموزشی از اهداف «دوقلوها» است. گاهی برخی نکات از یاد ما می‌روند و اگر کسی باشد که بار دیگر این نکات را به یادمان بیاورد خیلی خوب است مثل درست مصرف کردن انرژی، حفاظت از محیط زیست و منابع طبیعی و جانوری، زیست شهری و مسائل پیرامون آن و... این آموزش‌ها تعاملی، فرهنگی، اجتماعی است.

شما با توجه به سال‌ها سابقه کار در تلویزیون، چقدر جای خالی چنین تولیداتی را در رسانه ملی احساس می‌کنید؟

به هر حال این تولیدات نیاز به اسپانسر و بودجه دارد. جای چنین تولیداتی خالی است و در عرصه‌های مختلف، گروه‌های متفاوتی باید کار کنند و نباید منحصر به عده‌ای باشد. کودکان و نوجوانانی که در دوره یادگیری و آموزش مسائل زندگی هستند، به این تولیدات نیاز دارند و اگر این اتفاق به‌درستی انجام شود می‌تواند به کل کشور و سلامت جامعه کمک کند.

سال‌هاست که شما را در ژانر کاری خودتان می‌شناسیم و حالا شما در کاری را می‌بینیم که به‌عنوان بازیگر در آن حضور دارید؛ درخصوص ویژگی‌های کلی این کار نمایشی و وجوهات آن که درواقع مشارکت وزارت بهداشت بوده و موارد آموزشی هم در آن لحاظ شده است، توضیح دهید.

از آنجا که آیتم «دوقلوها» را قبلاً در برنامه «فیتله‌ای‌ها» اجرا کرده بودیم تصمیم داشتیم آن را به‌صورت سریالی تولید کنیم؛ در این کار از کارهای کمدی کلاسیک مثل لورل و هاردی، هارولود و... استفاده کردیم که درواقع کمدی موقعیت است و درنهایت به‌صورت سریال درآمد و من به‌عنوان بازیگر در آن مشغول به کار هستم و بیشترین تمرکز هم روی بازی است که در این مجموعه دارم. «دوقلوها» نوعی کمدی است که تصویری است و مخاطب حتماً باید آن را ببیند که نمونه‌های آن را در دنیا بسیار داشته‌ایم اما در کشور ما کمتر سراغ آن رفته‌اند. در کل به این نوع کمدی علاقه‌مندم و این که در حال حاضر خروجی «دوقلوها» به چه صورت است را قضاوت نمی‌کنم.

معمولاً در برنامه‌هایی نظیر سریال «دوقلوها» اهداف آموزشی را می‌بینیم که البته می‌دانیم که قرار هم نیست این آموزه‌ها خیلی واضح بیان شوند؛ به‌عنوان کسی که مدت زیادی تجربه کارگردانی، تولید و ساخت چنین برنامه‌هایی را داشته‌اید مطرح شدن آموزه‌ها را چطور می‌بینید؟ کم‌این که همه می‌دانیم کودک امروز تغییرات بسیاری کرده و توقعات و نیازهای او هم خیلی متفاوت شده است.

به‌طور کلی وجود اسپانسر در برنامه‌های کودک را خیلی موثر و موفق نمی‌دانم؛ داشتن پیامی مانند مباحث سلامت ارزشمند است. از مسئولان وزارت بهداشت ممنون هستیم که اسپانسری برنامه را تقبل کرده‌اند و ما هم طبق نظر کارگردان سعی کرده‌ایم تا جایی که شعار نباشد اشاره مستقیم نداشته باشیم و این آموزش‌ها به‌طور غیرمستقیم مطرح شوند. اگر آموزه‌ها به‌صورتی باشد که به‌اصطلاح مخاطب آن‌ها را پس نزند خوب است در غیر این صورت تبلیغات منفی خواهد بود.

معمولاً در چنین مجموعه‌هایی، خانواده‌ها نیز جزو مخاطبان هستند و آن را دنبال می‌کنند؛ فکر می‌کنید «دوقلوها» با توجه به بار آموزشی که در خود جای داده، برای خانواده‌ها هم شرایط مطلوب را دارد؟

نوع کمدی این سریال به شکلی است که به‌طور حتم خانواده‌ها هم آن را دوست دارند؛ به هیچ وجه قصد ندارم وارد بحث کارگردانی شوم اما به‌طور کل نه در مورد صرفاً «دوقلوها» بلکه کلاً این نوع کمدی با یک چینش و قصه خوب می‌تواند مخاطب را درگیر کند، بارها پخش داشته باشد، مردم ببینند و لذت ببرند و زمانی که موارد آموزشی هم در آن وجود داشته باشد طبیعتاً استقبال بیشتری از آن خواهد شد.

با توجه به سوابقی که از شما سراغ داریم (کارگردانی و تهیه‌کنندگی) وقتی در برابر چنین پیشنهادی قرار می‌گیرید که فقط در کار به‌عنوان بازیگر حضور داشته باشید، چه عنصری شما را مجاب می‌کند که پیشنهاد را بپذیرید؟

طراحی اولیه این کار با خودم بوده است اما بنا به دلایلی آن را منسوخ کردم که در ادامه در آن حضور پیدا کردم؛ برای من تازگی و طراوت کار، موارد جدیدی که می‌توانیم در آن ارایه کنیم، متن و کاراکتر جزو موارد مهمی است که باعث می‌شوند در کاری حضور داشته باشیم؛ اغلب هر کاری که کرده‌ام در آن کارگردان-بازیگر بوده‌ام؛ مجموعه‌ای مثل «عکاسخانه» که کاراکتر و شخصیت آن را دوست داشتم اما باز هم طراحی آن با خودم بوده است.

چرا بعد از تولیداتی مانند «عکاسخانه» شاهد این دست از کارهای خوب از جانب شما نبودیم؟

ما بسیار به این کارها علاقه‌مندیم؛ همه آن‌ها مانند فرزندان ما هستند؛ این تلویزیون است که باید قدر سرمایه‌ها و کارهایش را بداند؛ سریال‌هایی مثل «عکاسخانه» یا برنامه‌های مشابه می‌توانست سالیان سال ادامه پیدا کند اما متأسفانه با تعویض مدیریت‌ها سلاقی فرق می‌کنند و مایلند کارهای جدید ارایه کنند، به همین دلیل گروه‌های قدیمی حذف می‌شوند و می‌بینیم کارهایی که می‌توانستند سالیان سال ادامه پیدا کنند متوقف می‌شوند.

اگر صحبت پایانی باقی مانده، بفرمایید.

امیدوارم روزبه‌روز شاهد این باشیم که کارهای بهتری تولید شوند و مردم هم از آن‌ها بهره ببرند؛ در حال حاضر دنیا از نظر متن، تکنولوژی، بازی و... با شتاب بیشتری پیش می‌رود، بنابراین ما نیز باید در این رقابت خود را نشان دهیم؛ هنرمندان ایرانی این توانایی را دارند اما امکانات ندارند.

